

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Novosadem ve věci žalobců:
a) Helena Vondráčková, [REDACTED], b) Martin Michal, [REDACTED]
[REDACTED] oba zast. Mgr. Janou Gavlasovou, advokátkou [REDACTED]
[REDACTED] proti žalované: Marta Kubišová, [REDACTED]
[REDACTED] zast. JUDr. D. [REDACTED] S. [REDACTED] advokátem [REDACTED]
[REDACTED] o ochranu osobnosti,

t a k t o:

I. Žalovaná je povinna uveřejnit na vlastní náklady ve vysílání rozhlasové stanice Český rozhlas 1 - Radiožurnál v době mezi 10.00 – 12.00 hod. omluvu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku ve znění:

„V rozhovoru odvysílaném dne 17. 11. 2009 na rozhlasové stanici Český rozhlas 1 – Radiožurnál, který byl se mnou veden, jsem na adresu paní Heleny Vondráčkové a pana Martina Michala sdělila, že na mě byla podána žaloba na dva miliony proto, že se mělo něco dít na chodbě soudu při soudním jednání, které je proti mně vedeno o náhradu škody. Toto tvrzení je nepravdivé a tímto se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám. Marta Kubišová.“

II. Zamítá se žaloba v rozsahu, v němž se žalobci domáhali uveřejnění omluvy formou placené inzerce.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení rovným dílem částku 21.700,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jany Gavlasové, zástupkyně žalobců.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci se domáhají ochrany svých osobností, do nichž měla neoprávněně zasáhnout žalovaná. Tvrdí, že dne 17. 11. 2009 byl na rozhlasové stanici Český rozhlas – Radiožurnál uveřejněn rozhovor se žalovanou (dále jen také „předmětný rozhovor“), v němž tato mimo jiné sdělila, že na ni byla ze strany žalobců opětovně podána žaloba, a to (opět) o dva miliony, z toho důvodu, „že se něco dělo na chodbě toho soudu při minulém stání“ (dále také jen „předmětné výroky“). Dle žalobců je toto vyjádření žalované nepravdivé a je způsobilé zasáhnout do jejich osobnostních práv vzhledem k celkovým vztahům mezi účastníky řízení. Žalobci připomínají, že vůči žalované uplatňují prostřednictvím společnosti Agentura MM Praha, s. r. o., nárok z práva na náhradu škody v jiném soudním řízení, a popisují pozadí tohoto jiného sporu. Před podáním žaloby byla žalovaná opakovaně žádána, aby podanou nepravdivou informací o žalobcích uvedla na pravou míru.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Rovněž popisuje okolnosti týkající se vedení soudního sporu mezi ní a společností Agentura MM Praha, s. r. o., a zájem médií o něj. K dotazům redaktora týkajícím se tohoto sporu žalovaná v rozhovoru pro Český rozhlas dne 17. 11. 2009 v pořadu Host Radiožurnálu výslovně uvedla, že se k tomu nechce vyjadřovat, přičemž považovala za nutné alespoň v obecné rovině odpovědět na otázky, které zřejmě posluchače zajímají. Také proto s velkou dávkou opatrnosti a pravděpodobnosti potvrdila, že se spor asi ještě rozrůstá. Při vyřčení slov o nové žalobě o dva miliony žalovaná vycházela z informací, které měla o dění v soudní budově při jednání konaném dne 18. 9. 2009. Dne 25. 9. 2009 ji v okamžiku, kdy řídila vozidlo, kontaktoval novinář a dotázal se jí, zda ví, že je na ni a její přátele podána žaloba o dva miliony za urážky na chodbě soudu dne 18. 9. 2009. Také z deníku Šíp plus ze dne 1. 10. 2009 se dozvěděla o žalobě o dva miliony korun. Z těchto dvou novinářských zdrojů žalovaná vycházela a neměla žádný důvod jim nedůvěřovat. Není vyloučeno, že vlastní informace o žalobě o dva miliony za dění na chodbě soudu může pocházet přímo od žalobců. Při svých výrocích však žalovaná výslovně neoznačila ani jednoho ze žalobců jako osobu, která na ni žalobu o dva miliony podala. S ohledem na slova volená žalovanou při předmětných výrocích nejsou tyto objektivně způsobilé do osobnostních práv žalobců zasáhnout. Žalovaná připoustí, že jí dosud žádná žaloba žalobců o dva miliony doručena nebyla, že z jejich strany (resp. ze strany společnosti Agentura MM Praha, s. r. o.) byla vůči ní podána jen jedna žaloba a že se na ni před podáním žaloby v projednávané věci obrátili žalobci dopisem (o němž se však opět nejprve dozvěděla od novinářů). Žalovaná však vzhledem k celkovým vztahům mezi účastníky řízení na předžalobní výzvy žalobců nereagovala.

Soud zjistil níže uvedený skutkový stav na základě označených důkazů.

Nebylo sporu o tom, že dne 17. 11. 2009 byl odvysílán rozhovor se žalovanou na rozhlasové stanici Český rozhlas – Radiožurnál v pořadu Host Radiožurnálu. Rovněž nebylo sporu o tom, že žalobci ani společnost Agentura MM Praha, s. r. o., na žalovanou další žalobu o zaplacení dvou milionů korun nepodali resp. že vůči ní u soudu uplatnili jen jedinou žalobu o náhradu škody a poté až žalobu na ochranu osobností v projednávané věci. Tato shodná tvrzení obsažená již v žalobě a ve vyjádření žalované k žalobě vzal soud za své skutkové zjištění dle ust. § 120 odst. 4 o. s. ř.

V předmětném rozhovoru žalovaná konkrétně sdělila tato tvrzení:

- po slovech redaktora o tom, že v poslední době plní jméno žalované stránky novin a časopisů i v souvislosti se soudním sporem s její kolegyní Helenou Vondráčkovou a

jejím manželem Martinem Michalem, žalovaná uvedla, že až po dvou dnech viděla pořad České televize, v němž Helena Vondráčková spor komentovala, a že se k tomu opravdu nechce vyjadřovat,

- že se s Helenou Vondráčkovou zná od roku 1965,
- že se jí zdá až zbytečné, že tolik lidí a kolegů jí vyjadřuje sympatie a že jí drží palce a že si ona myslí, že to nebyl dobrý počín,
- na dotaz redaktora, zda si nyní dává větší pozor na neformální domluvy, když s někým jedná, žalovaná uvedla, že ne, ovšem že samozřejmě do novin nedá nic, za co by mohla být „že jo, protože nevíte, kdy na vás padne další žaloba, že jo, tak já už mám žalobu teď za to, že se něco dělo na chodbě toho soudu při minulém stání“,
- na dotaz redaktora, zda to znamená, že se ten spor ještě rozrůstá, žalovaná vzápětí uvedla „No asi jo, asi jo. Ale co já vím, co se dělo na chodbě, že jo. Ale šlo to na mě a žaloba zní opět na dva miliony. No tak já nevím, kam bych přišla“.

Nyní citovaný obsah předmětného rozhovoru má soud prokázán z jeho *nahrávky*.

O vysílání předmětného rozhovoru informoval Český rozhlas také na svých internetových stránkách, z nichž je dále prokázáno, že pořad Host Radiožurnálu je vysílán v pracovních dnech od 10.06 do 11.00 hod a v sobotu a neděli od 11.06 do 12.00 hod a od 23.05 do 24.00 hod (*náhled internetových stránek www.rozhlas.cz ze dne 26. 2. 2010*).

Žalobkyně a žalovaná jsou zpěvačky, jak je všeobecně známo a jak je doloženo také náhledy internetových stránek www.vondrackova.net.cz a www.kubisova.cz. Společnost Agentura MM Praha, s. r. o., exkluzivně zastupuje žalobkyni, jejími společníky jsou oba žalobci a jejím jednatelem je žalobce, jak je doloženo náhledem internetových stránek www.agenturamm.cz.

U Městského soudu v Praze je projednáván spor mezi společností Agentura MM Praha, s. r. o., na straně žalující a Martou Kubišovou na straně žalované o zaplacení částky 1.381.958,80 Kč. Dle žaloby se měli členové někdejší skupiny Golden Kids v minulosti předběžně dohodnout na uskutečnění turné v roce 2008, jehož produkce a organizace se měla ujmout zmíněná společnost. Ta produkuje koncerty Heleny Vondráčkové a jejím jednatelem je její manžel Martin Michal. Dle žaloby však žalovaná Marta Kubišová nerespektovala uzavřenou dohodu, čímž vznikla žalobkyni škoda v žalované částce. Ve věci bylo konáno několik jednání, a to také dne 18. 9. 2009. Jednání byla odročována za účelem doplnění dokazování (výslech svědků) a rozhodnuto ve věci bylo dne 25. 11. 2009 tak, že žaloba byla zamítnuta (*žaloba ze dne 20. 2. 2009 a protokoly z jednání ze dne 29. 7. 2009, 18. 9. 2009 a 25. 11. 2009*).

Na svých internetových stránkách uvedla žalovaná dne 31. 3. 2008, že nevystoupí na zamýšleném turné Golden Kids, což již sdělila producentovi projektu Martinu Michalovi. Projekt nebyl umělecky připraven, žalovaná nemůže hazardovat se svou pověstí a navíc ji zaskočil způsob jednání producenta (*tiskové prohlášení žalované ze dne 31. 3. 2008 na www.kubisova.cz*).

O sporech mezi žalobci resp. společností Agentura MM Praha, s. r. o., která je osobami žalobců personifikována, a žalovanou podávala a podávají zejm. tištěná média tzv. bulvárního typu široké zpravodajství, jak o to nebylo sporu. Tato skutečnost je také prokázána obsahem článků, které byly k důkazu provedeny. Tak v článku Kvůli hádkám končím se zpíváním (*Šťastný Jim z 17. 4. 2008*) je sděleno, že je žalovaná stávající situací znechucena a

že má strach z vymáhání vysokého odškodného, kdy se hovořilo o osmi milionech. V článkách Vondráčková, Neckář, Kubišová Skončili! a Kubišová se trhla od Vondráčkové (*Blesk* z 2. 4. 2008) je sděleno, že legendární skupinu Golden Kids rozbila Marta Kubišová, která odmítla podepsat smlouvu, a že samotného žalobce Michala stála příprava na turné už osm milionů. V článku Kubišová o válce s Vondráčkovou Chtějí po mně osm milionů (*Blesk* z 3. 4. 2008) je sděleno, že žalobce napsal žalované, že po ní bude vymáhat škody. Žalovaná dopis předala právníkovi. V článku Chce po ní 300 tisíc! (*Šíp* z 7. 11. 2008) je sděleno, že Martin Michal žádá na Martě Kubišové zaplacení 311.958,84 Kč, a je zčásti přetištěn dopis společnosti Agentura MM Praha, s. r. o. V rozhovorech Erotické sny mám šťastně za sebou (*časopis Instinkt* z 20. 8. 2009) a Praotec Čech měl zastavit až u Paříže (*MF Dnes* z 12. 7. 2008) žalovaná sdělovala údaje intimního charakteru o žalobkyni z doby koncertování původního tria Golden Kids. Tyto informace byly dále médií šířeny (*článek Kubišová promluvila o Vondráčkové, Rytmus života* z 31. 8. 2009).

V článku Trpký konec přátelství (*Šťastný Jim* z 10. 4. 2008) jsou citována slova žalobce o tom, že práce manažera žalované je amatérismem. V článku Michal: Soud zatím nebude (*MF Dnes* z 4. 4. 2008) jsou citována slova žalované o tom, že se ke kauze nechce vyjadřovat, a slova žalobce o tom, že soudem nikdy nevyhrožoval a že je to cílená lež. V souvislosti s vedením sporu byla citována údajná kritická slova žalobců na adresu žalované také v článkách Manžel Vondráčkové: Chtěli, abych podváděl (*Šíp* z 4. 4. 2008), Likvidační kampaň Vondráčkové. Útočí na kámošku, hájí se berňákem (*Rytmus života* z 9. 11. 2009) a Rozeštvál je navždy (*Pestrý svět* z 25. 9. 2008). V průběhu vedení sporu o náhradu škody čelili žalobci značné kritice ze strany bulvárního tisku, což je prokázáno již jen nadpisy dalších článků o nich (*Bezcitná Vondráčková. Z Kubišové udělá žebráka! – Rytmus života* z 7. 4. 2008, *Michal ztrapněn. Kubišová vrací úder – Rytmus života* z 3. 8. 2009, *Zástupy znovu bojují za Kubišovou – Rytmus života* z 5. 10. 2009).

Deník Šíp plus přinesl dne 1. 10. 2009 v tištěné podobě i na internetu *článek Válka Vondráčková vs. Kubišová pokračuje. Žaloba o 2 miliony korun*. Veřejnost je informována o tom, že během druhého soudního jednání (ve sporu shora označeném) několik lidí, jež žalobci pokládají za přátele žalované, prý ústně zaútočilo na žalobce, jejich právní zástupkyni i svědkyni. Šípu se podařilo získat trestní oznámení, které podali žalobci, jejich právníčka a Michaela Kocourková na tyto osoby. V něm stojí výčet urážek a pomluv. Celkem se oznamovatelé dožadují odškodnění ve výši dvou milionů korun. Žalovaná se od údajných urážek distancovala a časopisu, který ji už minulý týden kontaktoval, sdělila, že u soudu asi šlo o nějaké publikum, že o tom nic neví a že se nebude vyjadřovat, protože je v autě. Žalobce se na adresu fanoušků žalované vyjádřil tak, že ve vztahu k těmto lidem poznali, co to je absolutní morální lidská stoka. V *diskusi k témuž článku zveřejněném na internetu* jsou hojná kritická slova čitatelek, např. Helena dočista ztratila soudnost, Martin Michal dělá Heleně pouze ostudu, Vzpamatujte se, Heleno, jste ztracená, Vondráčková ostuda české kultury, Je to jalová kráva, Ubohá Helena a gauner Michal apod.

V článkách Vondráčková a Michal chtějí od Kubišové omluvu (*Právo* z 21. 11. 2009) a Kubišová prý nařkla Vondráčkovou, ta chce omluvu (*Šíp plus* z 26. 11. 2009) je uvedeno, že za předmětné výroky požadují žalobci na žalované omluvu a je zde zmiňován dopis, který měl být s tímto požadavkem žalované zaslán.

Soudu je známo z jeho úřední činnosti, že žalobci vedou mnoho sporů s tzv. bulvárem, tedy s vydavateli médií specializujících se na podávání informací o soukromém i profesním

životě osob veřejně známých. O vedení takových sporů svědčí také *článek Vondráčková nemá nárok na omluvu, rozhodl opět Nejvyšší soud z 23. 5. 2008.*

Dopisy ze dne 18. 11. 2009 a 21. 12. 2009 sdělili žalobci žalované, že žádná žaloba vůči ní v souvislosti s děním při jednání soudu ze dne 18. 9. 2009 podána ze strany žalobců ani jejich spolupracovníků nebyla. Žalovaná byla upozorněna na to, že toto její nepravdivé sdělení se díky bulváru dostane do širokého povědomí a reakce jistě nebudou kladné. Žalovaná byla vyzvána, aby se žalobcům za nepravdivě poskytnutou informaci omluvila a vše uvedla na pravou míru. V druhém dopise již byla žalovaná upozorněna, že v opačném případě se budou žalobci domáhat svých práv u soudu.

Nyní zevrubně popsany zjištěný skutkový stav lze v podstatných bodech shrnout takto:

Vztahy mezi účastníky řízení jsou vážně narušeny, a to vzhledem k jejich sporu o náhradu škody, kterou měla údajně způsobit žalovaná zrušením své účasti na plánovaném turné tehdejší skupiny Golden Kids. O vedení sporu široce referují média, přičemž žalobci jsou často kritizováni za to, že tento spor vůči žalované vyvolali. Také veřejnost zaujala ve své většině vůči žalobcům negativní postoj, a to i v souvislosti se zveřejněním údaje o tom, že žalobci se další žalobou vůči osobám pokládaným za přátele žalované domáhají dvou milionů korun. V průběhu vedení sporu média zveřejňovala vzájemné kritické soudy popř. výroky intimního charakteru, které padaly jak ze strany žalobců (zejm. žalobce Michala) na adresu žalované, tak ovšem také ze strany žalované na adresu žalobců (zejm. vůči žalobkyni Vondráčkové).

V těchto poměrech žalovaná sdělila v předmětném rozhovoru předmětné výroky, jejichž obsahem je, že na ni oba žalobci podali žalobu o dva miliony (Kč) za to, co se dělo při minulém jednání u soudu. Vzhledem ke kontextu této části rozhovoru se žalovanou je zcela nepochybné, že za původce nové žaloby označila žalovaná žalobce, byť se tak nestalo zcela výslovně. Redaktor rozhovoru totiž zmínil jména žalobců a původní spor, načež se dotazoval, zda se tedy tento spor rozrůstá. To žalovaná potvrdila a výslovně se zmínila o nové žalobě. Nelze předpokládat, že by se rozumný posluchač mohl jakkoli domnívat, že by měl tuto novou žalobu podat někdo jiný než žalobci, o nichž jediných byla řeč. Nelze ani vzhledem ke slovům žalované přisvědčit její nynější interpretaci spočívající v tom, že o podání nové žaloby informovala jen s dávkou pravděpodobnosti a značné neurčitosti. Žalovaná totiž potvrdila bez jakékoli nejistoty, že na ni byla podána nová žaloba a že je na částku dva miliony. Slovy „asi jo, asi jo“ reagovala na dotaz redaktora, zda se tedy ten původní spor rozrůstá, přičemž po nich již bez jakékoli nejistoty výslovně potvrdila, že žaloba na ni podána byla, jaká částka je na ní požadována a výrok ukončila sdělením, že neví, kam by přišla.

Předmětné výroky žalované nejsou pravdivé, neboť žalobci vůči žalované novou žalobu (o zaplacení dvou milionů korun) nepodali.

K důkazu bylo provedeno ještě několik dalších článků referujících o vztazích mezi účastníky řízení. Tyto soud již blíže nehodnotí, neboť jsou obsahově obdobné článkům shora zmiňovaným a další podstatná zjištění z nich nebyla učiněna. Není rovněž podstatné, jaký obsah měla korespondence mezi žalovanou a společností agentura MM Praha, s. r. o. vedená před podáním žaloby o náhradu škody a jak se k této žalobě strany sporu dále vyjadřovaly. Z těchto důvodů soud neprovedl důkazy navržené účastníky řízení dalšími články o účastnících řízení, dalšími listinami vztahujícími se ke sporu o náhradu škody a nahrávkou dalšího rozhovoru žalované, v němž se měla k vývoji sporu zevrubně vyjadřovat. Konečně

soud neprovedl k důkazu trestní oznámení žalobců na osoby odlišné od žalované, neboť se obsah tohoto podání projednávané věci bezprostředně nedotýká.

Na základě nyní popsaného zjištěného skutkového stavu soud dovodil, že žaloba je převážně důvodná.

Žalovaná nepravdivě prostřednictvím rozhlasu v předmětném rozhovoru informovala veřejnost o tom, že na ni žalobci podali novou žalobu o dva miliony korun. Předmětnými výroky žalovaná zasáhla do práva žalobců na ochranu jejich osobností zmíněného ust. § 11 ObčZ., zejm. pak do práva na ochranu občanské cti a vážnosti ve společnosti. Neoprávněný zásah (tj. nepravdivé výroky na adresu žalobců) je vzhledem ke všem okolnostem, za nichž byl učiněn, objektivně způsobilý narušit práva chráněná ust. § 11 ObčZ. Žalobci dlouhodobě čelí silné kritice za to, že vůči žalované uplatnili u soudu své tvrzené právo na náhradu škody, přičemž není podstatné, že tak fakticky učinila právnická osoba, neboť média i veřejnost tento subjekt se žalobci zaměňují z toho důvodu, že oba jsou společníky této právnické osoby a žalobce Michal je také jejím jednatelem. Za této situace pak zpráva o tom, že žalobci opět „ženou“ žalovanou k soudu ze zcela malicherných důvodů (pro dění před soudní síní, s níž žalovaná navíc nemá nic společného) a že žalobci žádají z těchto důvodů po žalované horentní sumu dvou milionů korun, zcela zjevně do cti a vážnosti žalobců zasahuje (je objektivně způsobilá zasáhnout), neboť žalobce fakticky vykresluje (nepravdivě a neférově) jako nenasytné kverulanty, kteří opakovaným podáváním žalob chtějí uvrhnout žalovanou do existenčních potíží (viz podotek žalované „No tak já nevím, kam bych přišla“). A to dokonce přesto, že žalobkyně byla dlouholetou přítelkyní a kolegyní žalované, což ještě více vrhá na žalobce špatné světlo.

Žalované nelze přisvědčit, že její nepravdivá tvrzení nejsou objektivně způsobilá osobnostní práva žalobců narušit či ohrozit z toho důvodu, že byla pronesena neurčitě a jen pravděpodobně (s užitím slova „asi“). Již shora bylo vysvětleno, že jistá neurčitost se vztahovala jen k úvaze, zda se rozrůstá původní spor, přičemž základ sdělení spočívající v údajích o nové žalobě o dva miliony korun podané na žalovanou žalobci byl sdělen bez pochybností a zcela určitě.

Žalobci sice skutečně jsou osoby veřejného zájmu, jak namítá žalovaná. To ovšem neznamená, že by byly z toho důvodu povinny strpět sdělování nepravdivých informací, které zasahují do jejich cti a vážnosti.

Žalovaná se brání tím, že si nebyla vědoma nepravdivosti předmětných výroků a že při jejich sdělování vycházela ze dvou novinářských zdrojů. Tato obrana není právně významná. Občanský zákoník totiž k úspěšnému uplatnění práva na ochranu osobnosti nevyžaduje zavinění na straně toho, kdo neoprávněný zásah do osobnosti způsobil. Taková osoba se tudíž nemůže zprostit odpovědnosti ani důkazem, že byla v omylu. V projednávané věci navíc tato obrana žalované neodpovídá zjištěnému skutkovému stavu. Žalovaná totiž fakticky nevycházela ze dvou zdrojů, avšak ze zdroje jednoho, neboť původcem článku Válka Vondráčková vs. Kubišová pokračuje Žaloba o dva miliony v časopise Šíp plus je táž osoba, která před jeho vydáním kontaktovala žalovanou telefonicky (jak je z obsahu tohoto článku zřejmé, když je v něm odkazováno na rozhovor se žalovanou, při němž tato řídila vozidlo). Navíc, a to je podstatné (odhlédneme – li od prve předestřené právní teze o bezvýznamnosti otázky zavinění), ani z obsahu nyní zmíněného článku nelze jakkoli dovodit, že by žalobci podali žalobu o dva miliony korun na žalovanou. Naopak se z něj jasně podává, že trestnímu oznámení s požadavkem na peněžní odškodnění mají čelit údajní přátelé žalované, tedy

osoby, od nichž se přitom sama žalovaná ve svém vyjádření pro autora článku distancovala. Jestliže z nyní zmíněného článku nelze vyčíst, že by žalobci podali na žalovanou novou žalobu o dva miliony korun, nelze úspěšně argumentovat ani tím, že zveřejnění předmětných výroků žalovanou způsobili sami žalobci, neboť se proti nepravdivému tvrzení v deníku Šíp plus nijak neohradili. Ostatně nelze přehlédnout zřejmý rozdíl v dopadech sdělení, které předkládá veřejnosti tzv. bulvární médium (jehož zprávy jistě alespoň část publika vnímá opatrně a s rezervou) a které naopak předkládá veřejnosti osoba požívající takové všeobecné vážnosti a úcty jako žalovaná.

Žalovaná nedůvodně poukazuje na to, že o žalobcích je známo, že podávají často trestní oznámení a vedou mnoho soudních sporů. Tato tvrzená skutečnost se předmětné věci netýká a obecně lze říci, že nemůže jít nikomu k tíži, pokud se pořadem práva domáhá svých nároků před soudem, jestliže svých procesních práv vysloveně nezneužívá kverulantstvím či jejich šikanózním výkonem.

Žalobci, do jejichž osobnostních práv bylo neoprávněně zasaženo, mají v souladu s ust. § 13 odst. 1 ObčZ. právo na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění. Za zcela přiměřený v projednávané věci soud považuje požadavek žalobců na omluvu v rozsahu (co do obsahu a formy), jak je uveden ve výroku I. rozsudku. Taková omluva žalované, jejíž znění bylo voleno s ohledem na obsah předmětných výroků, může zlepšit u veřejnosti pověst žalobců v té síře, v níž byla žalovanou poškozena. Požadavku přiměřenosti tohoto typu satisfakce pak dle názoru soudu odpovídá, aby omluva byla pronesena na též rozhlasové stanici v obdobném čase, v němž byly proneseny předmětné výroky. Přiměřenosti zadostiučinění neodpovídá jen dílčí požadavek žalobců, aby žalovaná omluvu uveřejnila formou placené inzerce, neboť je výhradně na žalované, za jakých podmínek (na základě jaké dohody s Českým rozhlasem) omluvu uveřejní.

Ve světle uvedeného soud uložil žalované uveřejnit omluvu žalobcům s obsahem, formou a rozsahem specifikovaným ve výroku I. rozsudku a dále žalobu zamítl jen v té části, v níž se žalobci domáhali uveřejnění omluvy formou placené inzerce.

Žalobci byli v řízení převážně úspěšní. Žalovaná je tak povinna nahradit žalobcům rovným dílem náklady řízení v souladu s ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. Celkové žalobcem účelně vynaložené náklady řízení činí částku 21.700,- Kč (odměna advokáta ve výši 19.500,- Kč dle ust. § 6 odst. 1 písm. b) a 19a vyhl. č. 484/2000 Sb., paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 1.200,- Kč za 4 úkony právní služby po 300,- Kč – převzetí věci, sepsání žaloby a účast při jednání trvajícím déle než 2 hodiny dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího do 15 dnů od jeho doručení. Nebudou – li splněny povinnosti uložené tímto rozsudkem, můžou se žalobci domáhat jejich splnění výkonem rozhodnutí.

V Praze dne 5. srpna 2010

Za správnost vyhotovení:
Petra Miklošková

JUDr. Tomáš Novosad, v.r.
soudce